

	M ZTN1_44
Kierunek lub kierunki studiów	Zielarstwo i terapie roślinne
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Ekologia i ochrona środowiska Ecology and environmental protection
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	Studia I stopnia niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	VII
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	5 (2,0/2,9)
Tytuł/ stopień/Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr inż. Magdalena Pogorzelec
Jednostka oferująca przedmiot	Zakład Ekologii Ogólnej, UP
Cel modułu	Przekazanie treści programowych w zakresie zagadnień interakcji między antroposferą a biosferą oraz wzajemnych między wszystkimi komponentami środowiska biotycznego i abiotycznego, nabycie umiejętności stosowania prawideł ekologicznych w praktyce, w szczególności dotyczących świata roślin, postrzeganie związków między działalnością gospodarczą człowieka a kondycją biosfery, pogłębienie świadomości ekologicznej w oparciu o zrozumienie roli człowieka w biosferze i socjosferze.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Definicja ekologii, historia i ewolucja pojęć. Podstawowe procesy ekologiczne w autekologii i synekologii. Ekologia organizmów. Prawo tolerancji i grupy ekologiczne organizmów. Bioindykacja. Nisza ekologiczna i selekcja siedlisk. Podstawowe zagadnienia z zakresu biogeografii. Ekologia populacji: struktury populacyjne oraz problemy demografii populacji. Biocenologia. Zagadnienia z zakresu interakcji wewnątrz i międzygatunkowych oraz struktur troficznych i energetyki ekosystemów; problemów sukcesji ekologicznej, różnorodności biologicznej. Związki ekologii z innymi dziedzinami wiedzy, głównie z ochroną środowiska. Zależności między człowiekiem a środowiskiem. Problemy zanieczyszczenia i degradacji środowiska.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	1. Weiner J. 1999 – Życie i ewolucja biosfery. PWN. W-wa; 2. Więckowski. S. 1998. Ekologia ogólna. PWN, W-wa 3. Krebs Ch. J. 1996. Ekologia. PWN. Warszawa; 4. Wolański N. 2008. Ekologia człowieka. PWN. W-wa 5. Falińska K. 2004. Ekologia roślin. PWN, W-wa 6. Falińska K. 2002. Przewodnik do badań biologii populacji roślin. PWN, W-wa 7. Podbielkowski Z., Podbielkowska M. 1992. Przystosowania roślin do środowiska. Wyd. SiP, W-wa Pullin A.S. 2005. Biologiczne podstawy ochrony przyrody. PWN, W-wa.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych dotyczący treści programowych, ćwiczenia z rozwiązywaniem praktycznych zadań ekologicznych na podstawie przygotowanych materiałów dostosowanych tematycznie do treści programowych, dyskusja inicjowana przez prowadzącego zajęcia.